

Romanța tinereții

Ion Minulescu

Necunoscuta care se vindea
N-a vrut să-mi spună-n prima zi cine era,
Dar fiindcă ea aflase cine sunt -
Poetul poreclit "Fluieră-vânt" -
Și fiindcă mă ruga stăruitor
Să-i fiu și eu, din când în când, cumpărător,
Sinceritatea ei m-a nduioșat
Și-n cadrul prețului fixat -
Un preț absurd,
Ridicul
Și meschin,
Cu care-aș fi băut un kilogram de vin -
M-am îmbătat de gura ei
Și-am adormit
Pe laurii idilelor lui Teocrit...

Dar vai!...
Necunoscuta se vindea
Nu numai mie, dar și altora!...
Și-azi un ciocoi,
Iar mâine un calic
O cumpărau la fel - mai pe nimic -
Căci ea - flămândă veșnic - se grăbea
Să-și vândă gura dulce ca la tarapana!...

Eu singur doar nu m-am sfiit să-i spun
Că-s gata să-i ofer un preț mai bun -
Dar cum îi luase mintea Dumnezeu,
Necunoscuta s-a spălat pe mâini cu prețul meu...
Și-atunci -
De teamă să n-o bat,
Sau s-oucid
Și s-o ascund sub pat -
Deși-o iubeam, am renunțat la ea
Și n-am mai vrut să știu cine era!...

Dar într-o zi cu ploaie și cu vânt,
Necunoscuta care se vindea,
S-a dat la fund
Și-a dispărut...
Și nimeni n-a mai întrebat de ea
De când intrase, parcă, în pământ,
Cu numele-i mereu necunoscut...

POEZII ONLINE

Și totuși, Eu
Am întâlnit-o iar,
Dar nu ca altădată, pe trotuar,
La cafenea,
Sau în tramvai...
Am regăsit-o-n ziua de-ntâi de mai,
Ascunsă de un sfert de veac într-un sertar,
În care sta de veghe cuminte,
Și-aștepta
O zi să-mi mai aduc aminte și de ea!...

Dar ce păcat
Că regăsirea ei m-a-ndurerat...
Și-n loc s-o mai sărut -
Cum aș fi vrut -
Am început să plâng cu-adevărat!...

Necunoscuta care se vindea
De data asta, nu mai era Ea -
Era doar vechea ei forografie,
Pe care mi-o dăduse numai mie!...

Și-acum,
Cred c-ați ghicit cine era
Necunoscuta care se vindea...
Era chiar tinerețea mea!...